

עת"א 7689/08/15 - משה בטש (אסיר), נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 7689-08-15 בטש(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר 06 ספטמבר 2015
ואח' בפני כבוד השופט א' קיסרי
העותר משה בטש (אסיר),
נגד המשיבים 1. שרות בתי הסוהר
2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה המכוונת כנגד המשיב 1 ("שב"ס"), שבה טוען העותר ששב"ס מפר, ובמילותיו של העותר מבזה, את ההחלטה שניתנה בעניינו של העותר ביום 22.6.15 בעת"א 54273-05-15 ("העתירה הקודמת").

בעתירה הקודמת, שכמסתבר קדמה לה העתירה בעת"א 63525-03-15, דן בית משפט זה (כב' השופט ר' שפירא) בבקשות העותר להתייחדות עם בת זוגו הנוכחית (בקשה שאינה עומדת על הפרק בעתירה זו) ובנושא יציאתו של העותר לחופשה. בהחלטתו קבע כב' השופט שפירא כי שב"ס ישוב ויבחן את בקשתו של העותר לצאת לחופשה, תוך שתינתן הדעת לחוות דעת של ועדת אלמ"ב, אשר באותה עת, כך התרשם כב' השופט שפירא, הייתה מבוססת על מידע חלקי שלא עודכן ונבחן כנדרש.

העתירה הוגשה על ידי העותר עצמו, אולם בדיון שהתקיים היום התייצב גם בא כוחו של העותר וביקש להוסיף על האמור בעתירה שכמסתבר, בת זוגו הקודמת של העותר מבקרת אותו בבית הכלא ולטענתו במהלך השנה האחרונה היא ביקרה אותו שש פעמים. הוא הוסיף וטען שחוות הדעת של ועדת אלמ"ב מתייחסת למידע מן העבר שאינו מעודכן, ולכן ככל שוועדת האלמ"ב מייחסת לעותר מסוכנות בשל חששה של בת זוגו הקודמת, אין לכך יסוד מספיק ולא ניתן לבסס החלטה סבירה על נתונים כאלה.

בתשובת שב"ס נטען כי ההחלטה הקודמת מולאה בידי שב"ס במלואה, ועל יסוד כך אין עילה לעתירה ויש לדחותה מטעם זה בלבד. שב"ס טען כי ועדת אלמ"ב נותרה בעמדתה שאין מקום להמליץ על חופשות ועל שחרור מוקדם, ובתמיכה לכך מסתמך שב"ס על חוות דעת חסויה של ועדת האלמ"ב מתאריך 23.7.15, שהתייחסה להחלטה בעתירה הקודמת, שניתנה ביום 22.6.15. בחוות הדעת מציינת ועדת האלמ"ב את הנסיבות שבעטיין היא סבורה שהמסוכנות שיוחסה לעותר בשלבים קודמים נותרה בעינה, ובתוך כך היא ציינה גם את המידע שנמסר לה ומתייחס לטענת העותר שבת זוגו הקודמת ביקרה אותו בכלא מספר פעמים.

שקלתי את טענות הצדדים, והגעתי לכלל מסקנה שיש לדחות את העתירה.

ביסודה של ההחלטה בעתירה הקודמת עומדת התרשמותו של כב' השופט שפירא שהמלצת ועדת האלמ"ב לא הייתה מבוססת על מידע עדכני, אלא שתוכן חוות הדעת החסויה שבה עיניתי תומך במידה מתקבלת על הדעת בעמדתה של ועדת האלמ"ב, וממילא גם בעמדתו של שב"ס.

סעיף 4א' לפרק ו' של פקודה 04.40.00 של פקודות נציבות בתי הסוהר, קובע הוראות בנוגע לאישור חופשות של מי שהורשעו בעבירת אלימות במשפחה, וס"ק (2) קובע כי לגבי אסיר שנידון למאסר העולה על שישה חודשים תידרש המלצה של ועדת אלימות במשפחה. אין מחלוקת שזהו המקרה בעניינו של העותר, וכאשר מסתבר מחוות דעתה של ועדת האלמ"ב, המבוססת על מידע מאוחר להחלטה בעתירה הקודמת, שיש הצדקה למסקנה שקיימת מסוכנות מצדו של העותר, אין מקום להתערב בהחלטת שב"ס, ואין מנוס מדחיית העתירה, וכך אני מורה.

ניתן היום, כ"ב אלול תשע"ה, 06 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה